

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 22/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	E. S.	w dniu 21 lipca 2020 r w W. będąc kierującą pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...), zaparkowanym po prawej stronie wzdłuż na jezdni na wysokości posesji ulicy (...), nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1,	

		<p>pkt. 3 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym w ten sposób, że nie zachowała szczególnej ostrożności podczas otwierania lewych przednich drzwi ww. pojazdu i doprowadziła do zderzenia z jadącą na rowerze A. B., która jadąc tą samą prawą stroną jezdni, w tym samym czasie wykonywała manewr omijania ww. pojazdu i w skutek czego przewróciła się na jezdnię doznając obrażeń ciała w postaci, złamania podstawy paliczka bliższego palca V-go ręki prawej, otarcia naskórka obu dłoni oraz otarcia skóry kolana lewego, które spowodowały naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni,</p> <p>tj. o czyn z art. 177 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 21 lipca 2020 r. E. S. zaparkowała pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) przy posesji na ul. (...) równoległe do chodnika, w miejscu w którym obowiązywał zakaz zatrzymywania się.	zeznania A. B.	k. 3, k. 136-137	
wyjaśnienia E. S.	k. 34, k. 135		
szkic	k. 6		

plyta CD	k. 14		
protokół oględzin rzeczy	k. 25- 29		
E. S. podczas próby wyjścia z samochodu nie upewniła się czy nie spowoduje to zagrożenia w bezpieczeństwa w ruchu lub jego utrudnienia.	zeznania A. B.	k. 3, k. 136-137	
plyta CD	k. 14		
protokół oględzin rzeczy	k. 25- 29		
opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego	k. 149- 190		
ustna uzupełniająca opinia biegłego	k. 209		
Kierująca E. S. otworzyła drzwi pojazdu doprowadzając do kolizji z rowerem kierowanym przez A. B..	zeznania A. B.	k. 3, k. 136-137	
wyjaśnienia E. S.	k. 34, k. 135		
szkic	k. 6		
plyta CD	k. 14		
protokół oględzin rzeczy	k. 25- 29		
Kierująca rowerem wykonując manewr omijania zachowała bezpieczną odległość od pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...). A. B. nie była w stanie uniknąć zderzenia	opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego	k. 149- 190	

wykonując hamowanie awaryjne.			
ustna uzupełniająca opinia biegłego	k. 209		
A. B. w wyniku zdarzenia doznała obrażeń w postaci złamania podstawy paliczka bliższego palca V-go ręki prawej, otarcia naskórka obu dłoni oraz otarcia skóry kolana lewego. Obrażenia te spowodowały naruszenie narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni.	dokumentacja medyczna	k. 10- 12	
protokół oględzin osoby	k. 7		
opinia sądowo- lekarska	k. 19- 20		
<i>Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia E. S.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej w całości. E. S. opisała przebieg zdarzenia w sposób spójny i konsekwentny, a treść jej wyjaśnień korespondowała z zeznaniami A. B. i nagraniem z płyty CD.	
	zeznania A. B.	Zeznania A. B. stanowią wartościowe źródło dowodowe pozwalające na poczynienie na ich podstawie ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Jej depozycje nie budziły wątpliwości Sądu w zakresie ich zgodności z rzeczywistym przebiegiem zdarzenia. Znalazły potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym.	
	opinia sądowo- lekarska	Opinia sporządzona przez fachowy podmiot. Wnioski opinii nie budzą wątpliwości Sądu.	
	opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego	Opinia pełna, jasna, wolna od wewnętrznych sprzeczności. Wnioski opinii zostały należycie uzasadnione i stanowią logiczne następstwo jej treści.	
	ustna uzupełniająca opinia biegłego	Biegły w sposób logiczny, spójny i konsekwentny wyjaśnił sposób rozumowania	

		przyjęty w opinii pisemnej i podtrzymał wnioski w niej zawarte. Przekonujące i zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego było twierdzenie, że kierująca rowerem zachowała bezpieczny odstęp od omijanego pojazdu, ponieważ nie mogła spodziewać się, że ktoś otworzy drzwi, a obowiązek brania pod uwagę szerokości drzwi spoczywa na tym kto je otwiera.	
1-3, 5	dowody z dokumentów, nagranie z płyty CD	Dowody nie budziły wątpliwości Sądu. Nie były również kwestionowane przez strony.	
	Informacja z KRK	Dokument urzędowy.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo		E. S.

	warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z art. 177 § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten kto naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1 k.k. Przepięstwo to ma charakter powszechny. Oznacza to, że podmiotem czynu zabronionego może być każdy uczestnik ruchu, a więc nie tylko kierowca.</p> <p>Do znamion strony przedmiotowej należy spowodowanie wypadku będącego następstwem naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.</p> <p>Przepięstwo może to zostać popełnione zarówno w formie działania, jak i zaniechania rozumianego jako powstrzymanie się od wykonania czynności nakazanej przez zasady bezpieczeństwa w ruchu.</p> <p>E. S. naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Zgodnie z treścią art. 45 ust. 1 pkt</p>			

3 ustawy Prawo o ruchu drogowym zabrania się otwierania drzwi pojazdu, pozostawiania otwartych drzwi lub wysiadania bez upewnienia się, że nie spowoduje to zagrożenia bezpieczeństwa ruchu lub jego utrudnienia. E. S. swoim zachowaniem naruszyła dyspozycję powyższego przepisu. Oskarżona wysiadając z zaparkowanego równoległe do chodnika (w miejscu do tego niedozwolonym) pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) nie upewniła się czy może w sposób bezpieczny otworzyć drzwi pojazdu, co doprowadziło do zderzenia z rowerem kierowanym przez A. B..

Nie budzi wątpliwości istnienie związku przyczynowo skutkowego między naruszeniem przez kierującą zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a wypadkiem będącym jego następstwem. W końcu gdyby oskarżona zachowała się zgodnie z treścią art. 45 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym i upewniła się czy może otworzyć drzwi bez spowodowania zagrożenia dla innych uczestników ruchu to do wypadku by nie doszło.

Występek z art. 177 § 1 k.k. ma charakter materialny, co oznacza, że do jego ustawowych znamion należy skutek w

postaci odniesienia przez pokrzywdzonego obrażeń ciała określonych w art. 157 § 1 k.k. A. B. w wyniku zdarzenia doznała obrażeń w postaci złamania podstawy paliczka bliższego palca V-go ręki prawej, otarcia naskórka obu dłoni oraz otarcia skóry kolana lewego. Powyższe obrażenia spowodowały naruszenie narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k.

Przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. jest przestępstwem nieumyślnym niezależnie od postaci naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Świadczy o tym użyty przez ustawodawcę zwrot „powoduje nieumyślnie wypadek”. Samo naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym może mieć charakter umyślny lub nieumyślny.

E. S. naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym nieumyślnie. Oskarżona otworzyła gwałtownie drzwi pojazdu bez upewnienia się, czy może to zrobić bezpiecznie.

W konsekwencji doprowadziła do kolizji. Gdyby oskarżona oceniła sytuację w lusterku wstecznym lub odwróciła głowę w lewą stronę i prawidłowo oceniła

sytuację, to do zdarzenia prawdopodobnie by nie doszło.

Powyższe skutkowało spowodowaniem nieumyślnego wypadku. E. S. nie miała zamiaru doprowadzenia do kolizji z rowerem kierowanym przez pokrzywdzoną, a do tego zdarzenia doszło na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość spowodowania wypadku mogła przewidzieć.

Mając na uwadze powyższe, zachowanie oskarżonej wyczerpało znamion przestępstwa z art. 177 § 1 k.k.

W tym miejscu wskazać należy, że brak jest podstaw, aby uznać zachowanie pokrzywdzonej za nieprawidłowe.

Pokrzywdzona omija samochód w odległości 0,89 m (patrząc po śladzie opon pojazdu) lub w odległości 0,56 m mierząc od krawędzi prawej kierownika roweru. W warunkach panujących w miejscu zdarzenia była to odległość bezpieczna. Brak jest również dowodów, które wskazywałyby na to, że pokrzywdzona rozglądała się na boki lub w sposób nieprawidłowy obserwowała przedpole jazdy. Nie przekroczyła również administracyjnie

<p>dopuszczonej prędkości obowiązującej w miejscu zdarzenia. Z uwagi na fakt, iż pokrzywdzona została zaskoczona zachowaniem oskarżonej, nie miała możliwości wykonać manewru obronnego. W ocenie Sądu pokrzywdzona nie przyczyniła się do spowodowania zdarzenia drogowego.</p>			
#	<p>1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>1.5. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		<p>E. S.</p>
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
<p>Zgodnie z art. 66 § 1 k.k. sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz</p>			

dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości Sąd wziął pod uwagę, że:

- dobrem naruszonym przestępstwem było bezpieczeństwo w komunikacji, a ubocznie również zdrowie ludzkie;

- rozmiary wyrządzonej szkody nie były wysokie;

- naruszoną regułą ostrożności była reguła określona w art. 45 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym, która nie stoi najwyżej w hierarchii zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

- czyn został popełniony w postaci lekkomyślności nieświadomej (niedbalstwa), co obniża stopień społecznej szkodliwości czynu.

Dokonując wartościowania powyższych okoliczności Sąd doszedł do przekonania, że społeczna szkodliwość zachowania oskarżonej nie była znaczna.

Oskarżoną jest osobą od której ze względu na wiek, stopień dojrzałości oraz rozwoju umysłowego

można wymagać zachowania zgodnego z normami prawnymi. Nie mniej jednak stopień zawinienia obniża stan psychofizyczny oskarżonej w chwili zdarzenia. E. S. znajdowała się wówczas w połogu tj. okresie intensywnej regeneracji po porodzie. Mając to na uwadze, stopień winy oskarżonej nie był znaczny.

Dokonując prognozy kryminologicznej oskarżonej Sąd miał na względzie postawę pokrzywdzonej po popełnieniu przestępstwa. E. S. przejęła się stanem zdrowia A. B. i w sposób wzorowy zaopiekowała się nią bezpośrednio po wypadku. W celu zmniejszenia bólu i obrzęku oskarżona obłożyła palec prawej ręki pokrzywdzonej lodem. Następnie E. S. odwołała zaplanowaną dla swojego syna wizytę w przychodni przy ul. (...) i zawiozła pokrzywdzoną do Szpitala (...) przy ul. (...). Sąd uwzględnił również dotychczasowy sposób życia oskarżonej i fakt, że jest osobą niekaraną. Powyższe okoliczności uzasadniają przypuszczenie, że zastosowanie środków probacyjnych będzie wystarczające, aby zapewnić przestrzeganie przez E. S. porządku prawnego, w szczególności, że nie

<p>popelni ona ponownie przestepstwa.</p> <p>Majac na wzgledzie powyzsze, spehnione zostaly warunki okreslone w art. 66 § 1 k.k. Stosownie do tresci art. 67 § 1 k.k. Sad warunkowo umorzyl postepowanie karne wobec oskarzonej E. S. na okres 2 dwuch lat tytulem proby. Zdaniem Sadu czas ten pozwoli na weryfikacje tego, czy oskarzona bedzie przestrzegala porzadku prawnego oraz jest adekwatny do stopnia zawinienia i spolecznej szkodliwosci czynu.</p>			
#	1.6. Umorzenie postepowania		
Zwiazle wyjasnienie podstawy prawnej oraz zwiazle o powodach umorzenia postepowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwiazle wyjasnienie podstawy prawnej oraz zwiazle o powodach uniewinnienia			
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
E. S.	II	1	<p>Zgodnie z treścią art. 67 § 3 k.k. umarżając warunkowo postępowanie karne, sąd nakłada na sprawcę obowiązek naprawienia szkody w całości albo w części, a w miarę możliwości również obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, albo zamiast tych obowiązków orzeka nawiązkę.</p> <p>(...) S.A. pokrył powstałą w wyniku zdarzenia szkodę.</p> <p>Nawiązkę zamiast obowiązku zadośćuczynienia orzeka się, gdy orzeczenie tego obowiązku jest znacznie utrudnione w postępowaniu karnym (art. 46 § 2 k.k.) Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie. Sąd nie prowadził postępowania dowodowego w zakresie rozmiarów szkody niematerialnej doznanej przez pokrzywdzoną, dążąc do rozpoznania niniejszej sprawy w rozsądnym terminie. Tym samym orzeczenie nawiązki było w pełni uzasadnione.</p> <p>Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o orzeczenie nawiązki w wysokości 2000 zł.</p>

			Zdaniem Sądu kwota ta nie jest wygórowana i stanowi adekwatną rekompensatę krzywdy wyrządzonej A. B. przestępstwem.
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II.	Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. zasądził od oskarżonej na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. B. kwotę 1 008 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z		

	<p>ustanowieniem w sprawie jednego pełnomocnika. Wskazana kwota wynika z treści § 11 ust. 1 pkt 3 oraz § 17 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.</p>	
	<p>Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2 503, 27 zł tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 2 123,65 zł tytułem wydatków z tytułu należności biegłego z zakresu ruchu drogowego oraz kwotę 149, 62 zł tytułu należności biegłego z zakresu ruchu drogowego (ustna opinia uzupełniająca). W ocenie Sądu brak było podstaw, aby zwolnić oskarżoną z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania.</p>	
<p>Podpis</p>		